

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/20742 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 5 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 december 2003 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appelland om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 7 april 2006 heeft de minister het daartegen door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 juli 2007, verzonden op 11 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appelland ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Appelland klaagt in zijn derde grief dat de rechtbank, door te overwegen dat appelland – vanwege zijn Slowaakse nationaliteit – reeds op grond van artikel 8, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) rechtmatig verblijf geniet en om die reden geen belang meer heeft bij de behandeling van zijn beroep, heeft miskend dat zijn belang er in is gelegen dat de ingangsdatum van zijn verblijfsrecht op grond van de verblijfsvergunning regulier vóór het moment waarop het verblijfsrecht op grond van artikel 8, aanhef en onder e, van de Vw 2000 is ontstaan zou kunnen liggen, en dat hij hierdoor eerder aan één van de voorwaarden voor naturalisatie zou kunnen voldoen.

2.2. De grief slaagt. De rechtbank had kunnen en moeten onderkennen dat appelland een belang heeft bij de beoordeling van zijn beroep, reeds omdat één van de voorwaarden voor het verkrijgen voor naturalisatie de duur van het rechtmatig verblijf in Nederland is, en dat niet is uitgesloten dat het rechtmatig verblijf op grond van een verblijfsvergunning regulier in dit geval eerder zou kunnen aanvangen dan het rechtmatig verblijf op grond van artikel 8, aanhef en onder e, van de Vw 2000.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De overige grieven behoeven geen bespreking. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.4. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 5 juli 2007 in zaak nr. 06/20742;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door appellant in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten;
- V. gelast dat de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 214,00 (zegge: tweehonderdveertien euro) voor de behandeling van het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

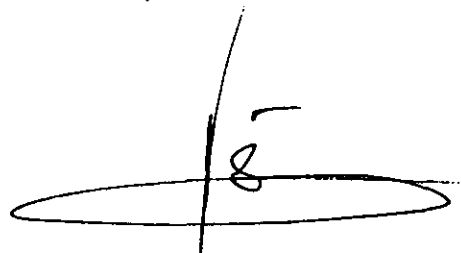
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 november 2007

361.

Verzonden: 15 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06/20742

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 5 juli 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Slowaakse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. A. Khan, advocaat te Hoofddorp,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. E. van der Bos, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 16 juli 2001 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van klemmende redenen van humanitaire aard. Op 14 augustus 2003 heeft hij bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig nemen van een besluit. Bij brief van 13 november 2003 heeft hij voorts verzocht zijn aanvraag tevens te beschouwen als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning, onder de beperking verband houdend met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland vertrekken.
- 1.2 Bij besluit van 10 april 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiser, na een aantal eerdere (ingetrokken) besluiten, ongegrond verklaard. Hiertegen heeft eiser op 27 april 2006 beroep ingesteld.
- 1.3 Verzoeker heeft op diezelfde datum tevens verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank van 29 september 2006, AWB 06/20743, is het verzoek om een voorlopige voorziening niet ontvankelijk verklaard.
- 1.4 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.5 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 19 april 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door drs. J. E. Groeneberg, een kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 06/20742

2

2. Overwegingen

- 2.1 Verweerder heeft - samengevat en voor zover van belang - de aanvraag op grond van C2/8.4 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) afgewezen omdat eiser bij vonnis van 23 november 2005 door de politierechter te 's-Gravenhage is veroordeeld tot een geldboete van 170,- subsidiair 3 dagen hechtenis ter zake 285 van het wetboek van Strafrecht zijnde het misdrijf met de kwalificatie 'bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht'. Ook op andere gronden zou eiser niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komen. Verder is niet gebleken van bijzondere feiten of omstandigheden op grond waarvan aanleiding bestond de aanvraag toch in te willigen.
- 2.2 In het verweerschrift van 9 augustus 2006 verwijst verweerder naar een brief van 13 juni 2006 van de Slowaakse autoriteiten waaruit blijkt dat verzoeker onderdaan is van de Slowaakse Republiek. In het verweerschrift van 12 april 2007 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser geen procesbelang heeft bij de behandeling van het onderhavig beroep. Vast staat dat eiser de Slowaakse nationaliteit bezit, op grond waarvan hij rechtmatig verblijf heeft ingevolge artikel 8, onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw), en dat hij bij de Slowaakse autoriteiten een paspoort dan wel identiteitskaart aan kan vragen. Er is dan ook geen sprake van dat eiser buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Naar de mening van verweerder heeft eiser dan ook geen belang bij de beoordeling van de door hem ingediende aanvraag. Gelet hierop concludeert verweerder tot niet ontvankelijk-verklaring van het beroep.
- 2.3 Eiser stelt dat zijn beroep gegrond verklaard dient te worden vanwege het feit dat verweerder, wederom heeft nagelaten te toetsten aan 'klemmende redenen van humanitaire aard', alsmede omdat het bestreden besluit in strijd met de goede procesorde tot stand is gekomen. Bovendien is de veroordeling van eiser dusdanig, dat bij een belangenafweging enkel geoordeeld kan worden dat eiser geen gevaar voor de openbare orde zou zijn. Voor het niet-ontvankelijk verklaren van het beroepschrift bestaat in het geheel geen grond. Eiser stelt dat deze stelling gezien het ex-tunc karakter van de beroepsprocedure niet bij de besluitvorming betrokken kan worden. Indien verweerder de aanvraag had willen afwijzen omdat eiser de Slowaakse nationaliteit zou bezitten, had het op de weg van verweerder gelegen onderhavige beschikking in te trekken en hiervoor een nieuwe beschikking in de plaats te slaan dan wel onderzoek bij de Slowaakse ambassade af te wachten.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.4 Alvorens het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden te toetsen op rechtmatigheid, dient de rechtbank ambtshalve te toetsen of eiser procesbelang heeft bij het namens hem ingediende beroep. Deze beoordeling dient naar zijn aard plaats te vinden op grond van de feiten en omstandigheden die op dat moment bij de rechtbank bekend zijn.
- 2.5 Door verweerder is op 9 augustus 2006 een verklaring van 13 juni 2006 van de Slowaakse autoriteiten overgelegd waaruit blijkt dat eiser onderdaan is van de Slowaakse Republiek.
- 2.6 Daar Slowakije op 1 mei 2004 is toetreden tot de Europese Unie stelt de rechtbank vast dat eiser, als Gemeenschapsonderdaan verblijfsrecht kan ontlenen aan artikel 8, aanhef en onder e, Vw. Nu eiser rechtmatig verblijf hier te lande heeft en niet over een

zaaknummer: AWB 06/20742

3

verblijfsvergunning hoeft te beschikken is de rechtbank van oordeel dat eiser geen belang meer heeft bij beantwoording van de vraag of verweerder terecht dan wel onterecht de door hem gevraagde verblijfsvergunning heeft afgewezen. Het procesbelang van eiser bij het door hem ingediende beroep is komen te ontvallen. Eiser heeft thans immers rechtmatig verblijf hier te lande, zonder dat hij aan de vergunningplicht dient te voldoen. Door eiser zijn geen belangen aangevoerd die tot een ander oordeel zouden moeten leiden.

- 2.7 Het beroep zal dan ook wegens het ontbreken van procesbelang niet-ontvankelijk worden verklaard.
- 2.8 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D. de Jong, rechter, en op 5 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van L.M. Driessen, griffier.

Afschrift verzonden op:

11 JULI 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor aansluitend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Markplein 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten & Procureurs:
mr. J. Singh
mr. drs. E. Oversier
mr. mr. A. Khan
mr. M. Raaijmakers

Juridisch medewerkers:
drs. J.E. Groenenberg
S. Singh

Raad van State
Afdeling vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
ALSMEDE PER FAX: 070- 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
08 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VZ
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoofddorp, 8 augustus 2007

3665-A

Inzake:

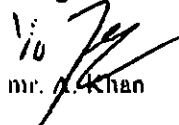
Geboren op Staatloos
Onze ref.: EG/822001

Lidelachtbare Heer, Vrouwe,

Hierbij doe ik u in opgemelde zaak in vijfvoud het hoger beroepschrift toekomen met het verzoek dit in behandeling te nemen.

In afwachting van uw bericht.

Hoogachtend.

mr. A. Khan

Markplein 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten & Procureurs:
mr. J. Singh
mr. drs. E. Ovarsier
mr. mr. A. Khan
mr. M. Raaijmakers

Juridisch medewerkers:
drs. J.E. Groenberg
S. Singh

AAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

hierna te noemen: appellant, wonende te aan de, te dezer zake domicilie
kiezende te 2132 DA Hoofddorp aan het Markplein nr. 23, ten kantore van de advocaat **mr. A. Khan**
die in deze bepaaldelijk gevolmachtigd is het hoger beroep in te dienen;

Appellant heeft op 16 juli 2001 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning ingediend. Hierop heeft verweerder niet tijdig beslist waarop appellant op 14 augustus 2003 een klacht heeft ingediend en tevens bezwaar heeft gemaakt tegen het uitblijven van een beslissing op zijn aanvraag. Op 29 augustus 2003 is de klacht van appellant gegrond verklaard en op 4 december 2003, bijna 2,5 jaar na de aanvraag, heeft verweerder een beschikking op aanvraag van appellant genomen. Appellant heeft op 16 december 2003 bezwaar gemaakt tegen de afwijzende beschikking. Ook op dit bezwaarschrift heeft verweerder niet tijdig beslist. Hierop heeft appellant op 30 maart 2004 wederom een klacht bij verweerder moeten indienen. Op 7 april 2004 heeft appellant bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op zijn bezwaarschrift. Dit had weliswaar beroep moeten zijn, maar de procedure is in ieder geval nogmaals onder de aandacht van verweerder gebracht. Helaas zonder enig resultaat. Op 11 mei 2004 en 27 mei 2004 is de klacht van appellant, na ruim een maand, gegrond verklaard. Omdat bij de gegrond verklaring van de klacht geen datum is gegeven waarbinnen een beslissing zou worden genomen, heeft appellant op 3 juni 2004 beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op zijn bezwaarschrift. Op 22 juni 2004 is vervolgens het bezwaarschrift van appellant ongegrond verklaard. Hiertegen heeft appellant beroep ingesteld, welk beroep bij uitspraak d.d. 21 juni 2005 door de rechtbank Haarlem gegrond is verklaard. Vervolgens heeft verweerder, ook na gegrond verklaring van het beroep, nagelaten tijdig op het bezwaarschrift te beslissen. Hierdoor is appellant gedwongen geweest wederom beroep in te stellen tegen het feit dat verweerder niet tijdig op zijn bezwaarschrift heeft beschikt. Ook heeft appellant op

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
08 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

5 september 2005 maar weer een klacht ingediend bij verweerder wegens het uitblijven van een beschikking. Vervolgens heeft verweerder appelland bericht dat voor 17 oktober 2005 zou worden beslist op de klacht. Op 22 september 2005 heeft verweerder ook deze klacht van appelland gegrond verklaard met de toezegging dat binnen 4 weken na de hoorzitting een beslissing genomen zou worden. Op 2 november 2005 is het (fictieve) beroep van appelland gegrond verklaard en is de dwangsom opgelegd. Ter voorkoming van de dwangsom is vervolgens op 28 november 2005 het bezwaarschrift van appelland ongegrond verklaard. Hiertegen heeft appelland beroep ingesteld. Bij schrijven d.d. 20 januari 2006 heeft verweerder deze beschikking weer ingetrokken om voor de derde keer op het bezwaarschrift te gaan beslissen. Vanwege het uitblijven van een beschikking op bezwaar, ondanks de opgelegde dwangsommen, heeft appelland zich op 7 maart 2006 wederom tot de rechtbank moeten wenden. Appelland heeft verzocht de opgelegde dwangsom te verhogen, opdat dit voor verweerder aanleiding zou kunnen zijn eindelijk op het bezwaarschrift te beslissen. Bij uitspraak d.d. 13 april 2006 is het beroepschrift gegrond verklaard en is de dwangsom verhoogd tot € 500,-. Bij beschikking d.d. 10 april 2006 heeft verweerder het bezwaar van appelland wederom ongegrond verklaard. Tegen deze ongegrond verklaring heeft appelland beroep ingesteld. Op 19 april 2007 is het beroepschrift mondeling ter zitting behandeld door de rechtbank Haarlem. Bij uitspraak d.d. 5 juli 2007, verzonden op 11 juli 2007, heeft de rechtbank het beroepschrift van appelland ongegrond verklaard. Appelland kan zich met deze ongegrond verklaring niet verenigen en wenst hiertegen hoger beroep aan te tekenen en wel wegens de navolgende grieven.

1. Ten onrechte heeft de rechtbank het schrijven van 13 juni 2006 van de Slowaakse autoriteiten bij de besluitvorming. Appelland stelt dat de ex-tunc toetsing zich hiertegen verzet.

- Ten onrechte heeft de rechtbank het schrijven van de Slowaakse autoriteiten van 13 juni 2006 bij de besluitvorming betrokken. Appelland stelt dat de ex-tunc toetsing hiervoor geen ruimte biedt. De in beroep bestreden beschikking is genomen op 10 april 2006. Het schrijven van de Slowaakse autoriteiten dateert derhalve van geruime tijd ná het bestreden besluit. Nu voornemd schrijven door verweerder eerst in de beroepsprocedure naar voren is gebracht, was er voor de rechtbank geen mogelijkheid om dit schrijven bij de besluitvorming te betrekken. Hierbij is tevens van belang dat appelland ook niet in de gelegenheid is gesteld om schriftelijk op het schrijven van de Slowaakse autoriteiten te reageren. Mitsdien is ook niet voldaan aan

alle processuele verplichtingen.

- Mocht uw Afdeling echter van mening zijn dat de rechtbank niet gehouden was op grond van de ex-tunc toets het schrijven van de Slowaakse autoriteiten buiten de besluitvorming te laten en op juiste gronden ex-nunc zou hebben getoetst, stelt appellant het navolgende.
 - Appellant stelt dat de goede procesorde zich er tegen verzet dat de rechtbank het schrijven van de Slowaakse ambassade bij de besluitvorming heeft betrokken. Verweerder heeft dit schrijven pas in de beroepsprocedure naar voren gebracht. Hierdoor heeft appellant slechts in beroep op deze, voor zijn procedure essentiële verklaring, kunnen reageren. Appellant stelt dat indien verweerder hem dit schrijven had wenselijk tegen te werpen, het op de weg van verweerder had gelegen de bestreden beschikking in te trekken en een nieuwe beschikking te nemen, met inachtneming van het schrijven van de Slowaakse autoriteiten. Ten onrechte is dit door de rechtbank miskend. Het bovenstaande klemmt des te meer daar de Slowaakse autoriteiten bijna 10 jaar lang hebben aangegeven dat appellant niet de Slowaakse nationaliteit zou bezitten. Nader onderzoek had dan ook plaats dienen te vinden. Door de wijze waarop de rechtbank thans het schrijven van de Slowaakse autoriteiten alsnog bij de besluitvorming heeft betrokken, is appellant een beroepsmogelijkheid ontnomen en is hierdoor evident in zijn belangen geschaad. De bestreden uitspraak kan derhalve ook hierom niet in stand blijven.
2. Appellant stelt dat de rechtbank ten onrechte buiten de grondslag van het geschil is getreden door het beroep op grond van het schrijven van de Slowaakse autoriteiten niet-ontvankelijk te verklaren.
- In de beschikking op bezwaar heeft verweerder gesteld dat de aanvraag afgewezen zou moeten worden omdat appellant een gevaar voor de openbare orde zou zijn. De rechtbank heeft het beroep echter niet ontvankelijk verklaard, met de overweging dat appellant reeds rechtmatig verblijf in Nederland zou hebben en derhalve niet langer belang zou hebben bij een inhoudelijke beoordeling van het beroepsschrift. Met deze overweging is de rechtbank buiten de gronden van het geschil getreden, nu het schrijven van de Slowaakse ambassade

eerst in beroep, en zonder toestemming of overleg met appellant, naar voren is gebracht. Mitsdien heeft de rechtbank dit schrijven ten onrechte bij de besluitvorming betrokken.

3. Tevens heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat appellant geen belang meer zou hebben bij de beoordeling van de vraag of verweerder terecht dan wel onterecht de door hem gevraagde verblijfsvergunning heeft afgewezen. Appellant stelt weldegelijk belang te hebben bij een inhoudelijke beoordeling van zijn beroepschrift. Hiertoe is het navolgende redegevend.

- Appellant stelt dat de rechtbank ten onrechte heeft miskent dat appellant een wezenlijk belang heeft bij de inhoudelijke beoordeling van zijn beroepschrift. Indien het schrijven van de Slowaakse autoriteiten zou worden gevolgd dat appellant de Slowaakse nationaliteit zou bezitten, staat zijn rechtmatige verblijf eerst na dit moment, dan wel het moment van toetreding van Slowakije tot de EU vast. De aanvraag van appellant dateert echter van ruim voor die tijd. Nu de rechtbank op onjuiste gronden heeft nagelaten het beroepschrift van appellant inhoudelijk te beoordelen, is ten onrechte geen inhoudelijk oordeel gegeven over de verblijfsstatus van appellant tot het verkrijgen van zijn vermeende Slowaakse nationaliteit. Appellant stelt dat hij in aanmerking had dienen te komen voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard dan wel op grond van het buiten schuldbeleid. Door de niet-ontvankelijk verklaring door de rechtbank, is nagelaten een inhoudelijk oordeel te geven aangaande de verblijfsstatus van appellant vanaf het moment van zijn aanvraag in 2001. Door slechts te oordelen dat appellant thans Slowaak zou zijn en derhalve geen belang meer zou hebben bij een inhoudelijke beoordeling van zijn beroepschrift heeft de rechtbank een evident onjuiste beschikking genomen.
- Het correct vaststellen van de ingangsdatum van het verblijfsrecht is tevens van belang voor het opstarten van een procedure ter verkrijging van het Nederlanderschap. Mitsdien heeft appellant belang bij de vaststelling van de ingangsdatum van zijn verblijfsrecht. Indien vast zou komen te staan dat appellant reeds vóór de toetreding van Slowakije tot de EU recht had op een verblijfsdocument, hetgeen de stelling van appellant is, zal appellant eerder een aanvraag om verlening van het Nederlanderschap kunnen indienen. Ook dit belang is door de rechtbank miskent.

- Als gevolg van de ongegrond verklaring van zijn bezwaarschrift heeft appellant beroep moeten in stellen tegen de onjuiste beschikking van verweerder. Appellant stelt dat het geen twijfel leidt dat indien de rechtbank zijn beroep inhoudelijk zou hebben beoordeeld, zijn beroep gegrond zou zijn verklaard. De beschikking van verweerder is immers evident onjuist. Slechts het schrijven van de Slowaakse autoriteiten heeft immers tot de niet-ontvankelijk verklaring geleidt. Op het moment van de bestreden beschikking en het instellen van het beroep door appelland was van dit schrijven nog geen sprake. Dit schrijven werd wel op korte termijn verwacht, doch verweerder heeft ervoor gekozen deze verklaring niet af te wachten. Op juiste gronden heeft appelland derhalve beroep ingesteld en hiervoor het benodigde griffierecht voldaan. Indien het beroep, zoals op het moment van indiening was te voorzien, gegrond zou zijn verklaard, zou dit griffierecht aan appelland zijn vergoed. De niet-ontvankelijk verklaring van het beroepschrift heeft als gevolg dat het griffierecht niet aan appelland is vergoed. Reeds vanwege het griffierecht had appelland derhalve een aanneemelijk belang bij een inhoudelijke beoordeling en een gegrond verklaring van zijn beroep. Ten onrechte is dit door de rechtbank miskend.
- Tevens zou verweerder na gegrond verklaring van het beroep de proceskosten van appelland hebben dienen te vergoeden. Nu de rechtbank ten onrechte heeft afgezien van een inhoudelijke beoordeling van het beroepschrift en het beroep op onjuiste gronden niet-ontvankelijk heeft verklaard, is tevens nagelaten verweerder te veroordelen in de proceskosten van appelland. Ook hierin is derhalve een belang van appelland bij een inhoudelijke beoordeling door de rechtbank gelegen. Mitsdien heeft de rechtbank ook op grond hiervan ten onrechte nagelaten het beroepschrift inhoudelijk te beoordelen.
- Het bezwaarschrift van appelland is ongegrond verklaard omdat appelland een gevaar voor de openbare orde zou zijn. In het beroepschrift heeft appelland uitgebreid gemotiveerd dat hij zeker geen gevaar voor de openbare orde is. In een verblijf van 10 jaar is er sprake van één enkele veroordeling, waarbij appelland tevens een zeer lichte straf is opgelegd. Desondanks wordt appelland door verweerder afgeschilderd als een crimineel die zeker geen verblijf in Nederland toegestaan dient te worden. Appelland hecht er veel waarde aan dat hij niet als een

erintineel en een gevaar voor de openbare orde wordt afgeschilderd. Dit heeft appellant ernstig gckwetst. Appellant is geen gevaar voor de openbare orde en hij wenst ook niet als zodanig te worden neergezet. Appellant stelt dat verweerder het bezwaarschrift ten onrechte ongegrond heeft verklaard omdat appelland een gevaar voor de openbare orde zou zijn. Mitsdien had appelland ook hierom een belang bij de inhoudelijke beoordeling van het beroepschrift. De rechtbank zou bij een inhoudelijke beoordeling van het beroepschrift immers tot de conclusie zijn gekomen dat appelland geen gevaar voor de openbare orde is en dat de bestreden beschikking op dit punt onjuist is. Derhalve heeft de rechtbank ook hierom ten onrechte geoordeeld dat appelland geen belang bij een inhoudelijke beoordeling van zijn beroepschrift zou hebben.

- Tot slot heeft appelland een evident belang bij een inhoudelijke beoordeling, een gegrond verklaring, van zijn beroepschrift, vanwege de door de rechtbank opgelegde dwangsommen. Indien, zoals te verwachten, het beroep gegrond zou worden verklaard, zou appelland van verweerder een aanzienlijk bedrag aan verbeurde dwangsommen ontvangen. De rechtbank heeft de dwangsommen immers verhoogd tot € 500, - per dag. Aangezien sinds deze verhoging al meer dan één jaar is verstreken, had appelland een zéér aanzienlijk financieel belang bij een inhoudelijke beoordeling van zijn beroepschrift. Ten onrechte heeft de rechtbank hiermee geen rekening gehouden.
4. Appellant stelt tevens dat de rechtbank zijn beroepschrift ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. De rechtbank heeft een formeel juridisch gezien onjuiste beschikking genomen.
- Appellant stelt dat indien de rechtbank, ten onrechte, de verklaring van de Slowaakse autoriteiten bij de besluitvorming zou willen betrekken en hieruit zou willen concluderen dat appelland geen belang meer zou hebben bij een inhoudelijk oordeel, het op de weg van de rechtbank had gelegen het beroepschrift gegrond te verklaren, de bestreden beschikking te vernietigen en het bezwaarschrift vervolgens niet-ontvankelijk te verklaren. Ten onrechte heeft de rechtbank dan ook het beroepschrift niet-ontvankelijk verklaard. De algemene praktijk van de rechtbank, waarop zaken als de onderhavige tot op heden zijn afgedaan, wordt op deze wijze doorkruist, hetgeen grote gevolgen voor de rechtspraak zal hebben.

5. Appellant stelt dat de rechtbank ten onrechte het rechtsmiddel van de dwangsom en het beroep tegen het niet tijdig beslissen tot een dode letter heeft gemaakt.

- De rechtbank heeft verweerder dwangsommen opgelegd als dwangmiddel om tijdig een inhoudelijk deugdelijke beschikking te nemen. Gezien de inhoud van de beschikking op bezwaar is het evident dat verweerder niet een deugdelijke beschikking heeft genomen. Verweerder heeft immers tijdens de mondelinge behandeling van het beroep iets geheel anders betoogd dan hetgeen in de beschikking op bezwaar is gesteld, welk betoog ten onrechte door de rechtbank is overgenomen. Het gevolg hiervan is dat de inhoudelijk onjuiste beschikking in stand is gebleven. Dit maakt dat de rechtbank de dwangsommen voor niets heeft opgelegd. Immers, verweerder neemt een beschikking om te voorkomen dat dwangsommen voldaan moeten worden en betoogt vervolgens in beroep iets geheel anders dan in de beschikking op bezwaar aan appellant is tegengeworpen. Door verweerder in diens redenering te volgen en het beroep niet-ontvankelijk te verklaren, heeft de rechtbank deze praktijk impliciet goedgekeurd. De rechtbank heeft hiermee het gehele rechtsmiddel van het indienen van een beroepschrift tegen het niet tijdig nemen van een beschikking op een bezwaarschrift en het opleggen van dwangsommen buitenspel gezet en de rechtspraktijk op dit gebied hervormd. Indien deze praktijk door uw Afdeling zou worden toegestaan, houdt dit voor de praktijk in dat verweerder ter voorkoming van de dwangsommen een inhoudelijk ondeugdelijke beschikking kan nemen, om vervolgens in de beroepsprocedure aan te voeren wat eigenlijk in de beschikking op bezwaar aangevoerd had moeten worden. Het is evident dat indien dit verweerder en de rechtbank zou worden toegestaan, de gevolgen voor de rechtspraktijk enorm zullen zijn. Tegen vrijwel iedere uitspraak van de rechtbank zal in een dergelijke situatie hoger beroep worden ingesteld aangezien eerst in die procedure schriftelijk op de nieuwe standpunten van verweerder gereageerd zal kunnen worden. Een enorme toename van het aantal hoger beroepschriften is te voorzien. Appellant meent dan ook dat de rechtbank ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de opgelegde dwangsommen en de verstreckende gevolgen van haar uitspraak.

6. Appellant stelt dat nu vast staat dat de rechtbank ten onrechte geen inhoudelijk oordeel omtrent de

bestreden beschikking heeft gegeven, appellant hierdoor is gefrustreerd in zijn toegang tot de rechter. Ook hierom kan de bestreden uitspraak niet in stand blijven.

- Appellant stelt dat de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten het beroep inhoudelijk te beoordelen. Appellant stelt belang te hebben bij een inhoudelijke beoordeling van de rechtmatigheid van de bestreden beschikking. Appellant meent dat een niet-ontvankelijk verklaring wegens het ontbreken van procesbelang niet als een dergelijke inhoudelijke beoordeling kan worden gezien, te meer daar het oordeel dat er geen procesbelang zou zijn onjuist is. Appellant stelt op grond van artikel 8 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en artikel 2 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten recht te hebben op toegang tot de rechtbank, een inhoudelijke beoordeling van zijn beroepschrift en een effectief rechtsmiddel. Appellant meent dat nu de rechtbank ten onrechte het schrijven van de Slowaakse ambassade bij de besluitvorming heeft betrokken, er geen sprake is geweest van een effectief rechtsmiddel. Appellant heeft immers op het, nieuwe, hoofdargument van verweerder niet inhoudelijk kunnen reageren. Derhalve is er geen sprake geweest van een effectief rechtsmiddel. Appellant heeft slechts gronden kunnen aanvoeren ten aanzien van stellingen van verweerder waarop verweerder zich ter zitting slechts subsidiair heeft beroepen. Door deze grondslag wijziging is appelland in zijn belangen geschaad. Nu het evident is dat appelland de mogelijkheid van een effectief rechtsmiddel is onthouden, dient ook deze grief te slagen en dient de bestreden uitspraak te worden vernietigd.
- 7. Op grond van bovenstaande feiten en omstandigheden meent appelland dat de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd. Appellant verzoekt u al hetgeen reeds eerder in de procedure naar voren is gebracht als herhaald en ingelast te beschouwen.
- 8. Appellant behoudt zich uitdrukkelijk het recht voor de gronden van het hoger beroepschrift op een later tijdstip aan te vullen.

REDEN WAAROM:

Appellant zich tot u wendt met het verzoek, de beslissing d.d. 5 juli 2007, verzonden op 11 juli 2007 te vernietigen en te bepalen dat het hoger beroep gegrond is, de rechtbank Haarlem het beroep ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard en het beroepschrift alsnog gegrond te verklaren, dan wel te bepalen dat de rechtbank het beroepschrift alsnog inhoudelijk dient te beoordelen, zulks met veroordeling van verweerder in de kosten van beide procedures.

Hooftdorp, 8 augustus 2007

Gemachtigde,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Y. O. Oostdorp', written over a horizontal line.

Bijlage: beschikking d.d. 5 juli 2007, verzonden op 11 juli 2007